

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenotelweg 57a 'S-Gravenhage Tel: 6845 41

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====

nadruk verboden

22e jaargang nr. 36

=====

2 juni 1978

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " "het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt dus zelf na over alles, wat gezegd zal worden. En vanavond dient u zelf ons onderwerp te bepalen. Wat is uw keuze?

x Er zijn meerdere onderwerpen.

- Laat ons dezen dan stuk voor stuk bespreken.

Zijn Er technieken Om Jezelf te zien, zoals Je Bent

Wanneer je naar jezelf ziet, ben je het altijd nog zelf, die kijkt. Je ziet jezelf dus nooit geheel, zoals een ander je ziet.

Wanneer je diep in jezelf keert en tracht met bespiegelingen langzaam maar zeker je innerlijke waarheid te ontdekken, komt er soms een ogenblik, waarop je jezelf geheel ver-geet. Op dat ogenblik zou je de waarheid omtrent jezelf, zoals je werkelijk bent, mogelijk kunnen beseffen.

Maar zodra je weer terugkeert tot een eigen besef, ben je ook alles vergeten, wat je als deel van het geheel beleefde en erkende: de kennis van het werkelijke ik is weer teloor ge-gaan.

Dit betekent, dat een jezelf zien, zoals je werkelijk bent, altijd wel een vrome wens zal blijven. Je kunt natuurlijk je bewustzijnsdrempel verhogen en langzaam a.h.w. wegdoezelen in een zee van kosmische krachten, maar daarmee is geen volle-dige zelferkenning bereikt.

Het enige, wat je kunt zien in dergelijke gevallen, zijn de angsten en dromen, die er in je leven. Om dit te bereiken, zijn er verschillende technieken bekend. Een van de meest be-kende is de z.g. kaarslicht-techniek.

Hierbij gaat men zitten in een verder duistere ruimte

voor een spiegel, terwijl naast die spiegel een kaars brandt, die het gelaat verlicht. Men gaat dan gekoncentreerd naar zichzelf zitten kijken.

Men ziet dan zichzelf vaak langzaamaan anders en krijgt het ene ogenblik het gevoel er uit te zien als een wezen, dat regelrecht uit een spookfilm komt stappen, terwijl men mogelijk al het volgende ogenblik bepaalde engelachtige kwaliteiten in zichzelf meent te ontdekken.

Maar voert dit tot een erkennen van het werkelijke ik? Het is alleen maar een duidelijk maken, welke inhouden er volgens jezelf in de je reeds bekende gestalte ook nog schuilgaan. Het is in feite een illusie, een projectie van je eigen denken, waarmede je in het beeld wordt gekonfronteerd, dus geen reële weergave van de waarden van het werkelijke ik.

Een andere techniek schrijft voor, dat men, alweer in het duister, in een bepaalde houding moet gaan zitten en bepaalde concentratieoefeningen volbrengen, waarna men tracht, een beeld van zichzelf op te bouwen.

Wanneer je dit maar lang genoeg blijft doen, zo wordt u verzekerd, ziet u op de duur uw ware ik. Zo stelt men tenminste. Maar wat zijn de feiten?

Men bevindt zich in een toestand, waarin autosuggestieve waarden een grote rol spelen. Bij het juist volgen van de voorschriften komt men bovendien al snel in een toestand van halfslaap te verkeren, een soort halftrance. Alles, wat men in deze toestand ziet en doormaakt, stamt uit het eigen ik.

U behoeft overigens niet bang te zijn, dat de toestand van halfslaap niet gemakkelijk bereikt kan worden. Want iemand, die gekoncentreerd en met uitsluiting van alle andere overwegingen zich intens met zichzelf bezig houdt, heeft alleen maar een keuze tussen een met succes in zaken gaan of oin slaap vallen.

Zonder twijfel worden in beide omschreven technieken tenminste delen van de eigen emotionele inhouden voor het ik zichtbaar gemaakt. Maar is dit nu ook een beeld van het eigen werkelijke ik? Volgens mij zeker niet.

Om je ware ik te leren kennen zou je, ook als mens, het geheel van alle inkarnaties moeten beseffen. Je zou ook het geheel van alle veranderingen, die in eigen wezen en besef plaats vinden sinds het eerste ogenblik, dat men zichzelf als ikheid erkende, geheel moeten kunnen overzien.

Op grond van dit alles zou men tenminste zeker kunnen weten, wie en wat men in kosmische zin op het ogenblik werkelijk is, zoekt en betekent. Een blijvend beeld wordt echter zelfs dan niet bereikt, want door dit alles te beseffen, verandert het ik verder, zodat men door dient te gaan met het proces. Door het erkennen van steeds meer kosmische waarden, van steeds meer persoonlijke verbindingen tussen ik en andere delen van de kosmos, verandert men steeds meer, zodat men het ik toch nog telkens weer dient te beschouwen en opnieuw dient te waarderen, wanneer men iets omtrent eigen werkelijke ikheid wil bezien.

Neen. Je ware ik werkelijk en geheel leren kennen, zeker terwijl je in de stof leeft, lijkt mij niet haalbaar en er zijn mij dan ook geen werkende technieken bekend, die dit

mogelijk zouden maken, bekend.

Wanneer u dit wenst, kunt u nu hierover vragen stellen of opmerkingen plaatsen.

x Is het dus zelfs voor de geest erg moeilijk zichzelf in waarheid geheel te leren kennen?

- Ongetwijfeld. Zolang de geest nog leeft in een wereld, die mede uit de eigen gedachten voortkomt, zal de geest zichzelf wel zien, zoals hij zou willen zijn, of zoals deze meent te zijn. Maar zelfs indien dit alles naar waarheid en zonder enig zelfbedrog erkend wordt, blijven bepaalde nog bestaande onevenwichtigheden en nog niet in beleven omgezette punten van het ik buiten beschouwing.

Er is dus geen werkelijk en omvattend beeld van het ware ik mogelijk, zelfs niet indien men dit zoekt te erkennen aan de hand van de wereld, waarin men als geest meent te vertoeven.

Ga je met je streven als geest verder dan dit, dan blijkt steeds weer, dat het werkelijke ik alleen omschrijfbaar en dus ook voor zich kenbaar wordt, wanneer men het totaal van alle relaties tussen dit ik en de kosmos leert kennen. Wat er op neerkomt, dat het ware ik dus omschreven dient te worden als een functie van de kosmos, maar dan wel bestaande buiten de tijd.

Wanneer een geest dit punt bereikt - wat mogelijk is - , zo zal zijn gehele beseffen en functioneren daardoor dermate veranderen, dat de eigen uitdrukking geheel nieuwe waarden gaat omvatten. Men zal niet meer zo gemakkelijk door kunnen komen, men zal ook niet meer willen inkarneren of daaraan behoefte kennen, met als enige uitzonderingen die inkarnaties, waarbij het ik in feite een kosmisch doel ten uitdrukking brengt en meer is dan zichzelf alleen.

Zo kunt u dus terecht stellen, dat het ook voor de geest erg moeilijk is zijn ware ik te leren kennen.

x Kun je met yoga iets in die richting bereiken?

- Indien u mij zoudt vragen, of yoga een methode is, waardoor je meer in jezelf leert geloven, dan is het antwoord ja. Maar wanneer u zegt: om het werkelijke ik te leren kennen, zo blijven alle gegeven bezwaren enz. zonder meer ook hierbij van kracht.

Dit zou u zonder meer duidelijk moeten zijn: yoga leert de mens zichzelf te aanvaarden en zichzelf te beheersen. Maar daarmee leer je nog niet duidelijk erkennen, wat je dus zeker wel en wat je niet zelf bent. Ook met yoga is het niet zonder meer mogelijk alle delen van het werkelijke ik zonder meer te scheiden van de invloeden, die van buiten het ik het wereldbesef van dit ik mede vormen.

Als zodanig kun je pas, wanneer je zonder enige hulp en geheel zelfstandig de zeer hoge gebieden van de geest leert betreden, iets, maar lang nog niet alles, gaan beseffen omtrent hetgeen je werkelijk bent en betekent. Is dit u voldoende?

x Is de z.g. wachter aan de drempel niet een soort moment-opname van het werkelijke ik?

- De wachter aan de drempel - in wezen een magisch begrip - komt alleen voor bij bewuste uittredingen.

Indien men bewust kontakt op wil nemen met lichtende sferen en dezen zelfs wil betreden, terwijl men op aarde leeft, zal men dit alleen in uitgetreden toestand waar kunnen maken.

Dit betekent dan mede, dat je met al het andere, wat tot je beseffen en leven behoort, mede gekonfronteerd zult worden. Daarin zie je dan o. m. datgene optreden, wat je in de wereld en in jezelf het meeste vreest.

De wachter aan de poort - of de deur - is dan ook in feite een zeer persoonlijke omschrijving van de eigen angsten, die tijdelijk als een buiten het ik bestaande schim of gedaante voor dit ik kenbaar worden. Een beleven, dat steeds weer op zal treden op de ogenblikken, waarop men de meer duistere delen van eigen ik en eigen wereld probeert achter zich te laten.

Dit is misschien dan wel een deel van jezelf, maar werkelijk erkennen doe je dit niet. Integendeel, je moet deze "wachter" afwijzen, om veilig naar de lichte wereld te kunnen gaan en later ook weer veilig vanuit deze lichte werelden tot eigen stoffelijk bestaan terug te kunnen keren.

Waaruit u duidelijk zal worden, dat ook deze belevingen volgens mij geen erkenning van het werkelijke ik betekenen of inhouden. Wel betekent het, dat dat deel van het ik, dat nog niet harmonisch in eigen besef geïntegreerd kan worden en als duister ervaren wordt, tijdelijk wordt afgewezen om zo met de rest van het ik bepaalde belevingsmogelijkheden te vinden.

Ongeacht de waarde van een dergelijke prestatie zou ik werkelijk niet durven beweren, dat je daarmee ook tot een juistere erkenning van eigen ik kunt komen.

Let wel: ik zou dit niet zeggen, maar een ander mag daar natuurlijk zijn eigen mening over koesteren. Voldoende? Dan is zover ik het kan overzien dit punt op een volgens u voldoende wijze afgehandeld en gaan wij over naar het volgende punt.

Verstand, geest, onderbewustzijn en hun samenhang

Je waakbewustzijn is het geheel der signalen, die je lichamelijk bewust registreert. Het omvat mede de associatieve verwerking van alle inkomende signalen.

Je verstand bestaat uit het geheel van alle ooit opgedane indrukken, opgedane kennis en alle indrukken, die men al dan niet terecht tijdens zijn stoffelijk bestaan heeft opgedaan. Het verstand is in feite niet veel meer dan een proces, waardoor men in zich analogieën schept tussen echte of veronderstelde waarden buiten het ik en de inhouden van dit ik zelf. Door deze vergelijking komt men dan tot konstateringen of bepalingen, die op grond van de ontvangen prikkels uit de buitenwereld alleen niet of niet zonder meer mogelijk zouden zijn.

Vervolgens het onderbewustzijn: Dit omvat het geheel van alle, ook de zwakste, signalen die ooit geregistreerd zijn. Het is in wezen een soort geheugenfunctie.

Voor het dagbewustzijn is dit deel van het geheugen wel min of meer toegankelijk, maar nimmer geheel.

Als gevolg van angsten, afwijzingen e.d. blijven bepaalde delen , zelfs bij het meest nadrukkelijke pogen tot herinneren, voor het waakbewustzijn gesloten. Wil men toch hiertoe doordringen, dan zal men grote weerstanden moeten overwinnen en zelfs lichamelijke gevolgen hiervan ondergaan.

Ofschoon het onderbewustzijn dus een rol speelt bij de wijze, waarop men reageert, zodra een prikkel van buitenaf wordt ontvangen, zal het de mens niet mogelijk zijn, zich het geheel van deze reactie en alle daartoe bijdragende invloeden te beseffen.

Kortom, eenvoudig gesteld kun je het onderbewustzijn omschrijven als het geheel van alle ooit opgedane indrukken, die te zwak zijn t.a.v. de in het lichaam inkomende signalen.

Ook geestelijke waarden, invloeden en erkenningen zullen gemeenlijk van dit onderbewustzijn deel uitmaken. Waarmede wij bij de geest zijn aangekomen.

Wat de geest is? Zij is het totale bewustzijn, dat zich rond de ziel gegroepeerd heeft tijdens de gehele duur van onafhankelijk, althans zelfstandig, bestaan van die ziel.

Wat de samenhang tussen dit alles is? Zij zijn alle functies van een en dezelfde persoonlijkheid. Wanneer je waakbewust bepaalde zaken beseft en dezen voor jou belangrijk zijn, zullen de saillante delen ook in de geest vastgelegd worden en zo deel uit gaan maken van een niet stoffelijk bewustzijn.

Wanneer je bepaalde dingen als mens meemaakt, maar dezen in wezen onvolledig beleeft, registreert het onderbewustzijn wel de werkelijke samenhangen, zodat je althans met delen van dit beleven geestelijk gekonfronteerd kunt worden.

Wanneer je echter verstandelijk redeneert, ga je uit van analogiën, die stoffelijk bestaan en wel mede op grond van kennis en feiten, die niet tot de eigen en zeer persoonlijke ervaringen behoeven te behoren.

Dit betekent, dat verstandelijke redeneringen, die niet voeren tot een praxis, geestelijk in vele gevallen niet van betekenis zijn voor de geest en voor de werkelijke bewustwording van de geest dan ook geen of bijna geen betekenis hebben.

Eerst wanneer een verstandelijke redenering of erkenning mede gedragen wordt door een sterke emotie, kun je er zeker van zijn, dat zij zonder meer in de geest kan worden vastgelegd. Want dan zal als gevolg van de overweging ook het eigen stoffelijke interne evenwicht gewijzigd kunnen worden, zal de uitstraling van de mens veranderingen ondergaan en zo de geest betrokken kunnen worden bij de overwegingen enz.

Toch zal ook dan niet de beredenering zelf, maar de bereikte konklusie plus de daarmee gepaardgaande emoties naar het besef van de geest worden overgebracht.

Indien u toch zoekt naar een betekenis en waarde, die alle gestelde functies van het ik gemeenschappelijk bezitten, zo is dit volgens mij, dat zij te samen ook de geest meer inhoud en mogelijkheden verschaffen, meer bewust doen worden van alle mogelijkheden, die die geest bezit en zo de ziel, de kern, meer beleefbaar maken.

Sprekende vanuit een geestelijk standpunt lijkt mij het gehele leven voornamelijk een bewustwordingsproces te zijn. Je kunt immers niets doen of laten, of het heeft een betekenis voor je, die niet alleen op het heden, maar ook voor het geheel van het bestaan geldt.

Alles, wat je verstandelijk beredeneert, terwijl je jezelf daarbij werkelijk betrokken voelt, is mede een poging het ik, de wereld, of een mogelijke relatie tussen dezen vast te stellen en te omschrijven.

Het is duidelijk, dat ook hieruit voor de geest een groter besef, dus bewustzijn, voort kan komen. Toch zien wij, dat vele verstandelijke redeneringen van de mens voeren tot botsingen met de eigen emoties of de feiten van de erkende wereld. Juist door deze konfrontatie van het beredeneerde en de feiten blijkt een mens de grootste bewustwording op te kunnen doen.

Of een mens door zijn onderbewustzijn in dit alles sterk beïnvloed zal worden, is een vraag, waarop door de verschillende geleerde technici geheel verschillende antwoorden gegeven ple- gen te worden. Bij volgelingen van Freud krijgt het geheel van het onderbewuste in seksueel-hysterische achtergrond, ter- wijl Jung en de zijnen ons confronteren met een eigen geeste- lijke wereld, waarin het onkenbare, onbenaderbare als een door begrenzing te omschrijven middelpunt schijnt te functio- neren.

In alle scholen probeert men echter het redelijke aspect van het bestaan te stellen als het meest werkelijke, daarbij vaak uit het oog verliezende, dat voor een mens het werkelijke en het redelijke in feite geheel verschillende zaken blijken te zijn.

Juist daarom zal een mens vaak bepaalde feiten juister met zijn gevoelens kunnen konstateren en beleven, dan ooit door middel van verstandelijke overwegingen alleen mogelijk zou zijn.

Wij zien, dat bepaalde mensen vaak zelfs gevoelens in feite substitueren voor verstandelijke overwegingen. De veel geroemde vrouwelijk intuïtie is niets anders dan een demonstra- tie daarvan. Hier wordt de emotie in de plaats van de rede gesteld en het verstand wordt wel voor konstatering, maar niet of bijna niet voor het trekken van konklusies gebruikt. Hier- door zal het gevoel de uitkomst van de overwegingen bepalen, terwijl een man vaak een veel langere beredeneerd proces van denken nodig heeft om een zelfde of vergelijkbare konklusie te bereiken. Dit, ofschoon in beide gevallen enige afwijking van de werkelijke feiten voorkomt en denkbaar blijft.

Overigens moet u dit niet beschouwen als een verklaring ten voordele of ten nadele van de heren der schepping. Want een vrouw kan in de meeste gevallen niet geheel redelijk verklaren, waarom zij op grond van haar gevoelens een konklusie bereikt en zal zich in vele gevallen zelfs van het merendeel van die gevoelens niet bewustzijn, of dezen ten hoogste als een soort persoonlijke eigenschap van mensen of dingen aan kunnen duiden.

Een man kan de zaken wel eerder en juister op grond van uiterlijkheden benaderen en de zaak dan beredeneren, maar

komt meestal veel later tot een uiteindelijke konklusie en, dat mag ik er wel aan toevoegen, in vele gevallen veel te laat.

Wanneer echter beiden samenwerken, kan de vrouw met haar konklusie inhoud en richting geven aan het beredeneringsproces van de man en daardoor wordt het mogelijk te komen tot een redelijk en verstandelijk aanvaardbaar geheel, dat gelijktijdig recht doet aan alle emotionele achtergronden, of dezen nu bewust als zodanig erkend worden of niet.

Waarmede ik dan weer het een en ander gezegd heb over dit onderwerp. Hoewel, onderwerp? Het zijn in feite meer vragen, die een iets langere behandeling rechtvaardigen.

Wanneer wij trachten een enkele norm te stellen, is het ook in dit geval niet mogelijk, deze onder woorden te brengen, tenzij wij zeer filosofisch worden.

Ik ben deel van de kosmos. Tijd heeft in het wezen van de kosmos geen betekenis. Dit impliceert, dat alle mogelijke ervaringen en belevingen in die kosmos in feite gelijktijdig zijn, deel van een en hetzelfde schijnen te zijn.

Het ik nu bestaat uit reeksen van acties, reacties, handelingen, ervaringen, gevoelens enz. In het tijdloze is dit alles een eigenschap van het ik, niet deel van een proces. Hiervan moet je uitgaan, wanneer je wilt beseffen, wat de geest is en te betekenen heeft.

De geest is het weten omtrent je eigenschappen. Daardoor zal de geest, die bewust is, zijn eigen relatie met, of, zoals men wel zegt, harmonie met die kosmos juist bepalen. Waarbij u zult beseffen, dat het woord kosmos in deze betekenis veel meer omvat dan alleen het stoffelijk kenbare.

Nu kun je het verstand hier wel aan toevoegen, maar dan wordt al snel duidelijk, dat alle verstandelijke overweging niet meer betekent dan het trekken van een enkele lijn in het geheel. Het kan dus niet het gehele vlak van het ik omschrijven in alle details.

De gevoelens kunnen dan a.h.w. de kleur bepalen, die een bepaalde veranderlijke waarde heeft en zelfs vlakken invullen, waardoor zelfs kosmische vlakken en betekenissen kenbaar worden. Wanneer deze beiden op de juiste wijze samenvloeien, dan zal het onderbewustzijn een band vormen, waardoor kleur en lijn een geheel gaan vormen.

Er is dan een gegeven of een reeks van gegevens, die deel uitmaken van de tijdloze persoonlijke werkelijkheid en dus mede de relatie tussen het ik en alles, wat er buiten dit ik bestaat, zullen bepalen.

Op deze wijze kun je dus wel iets verder komen in een poging, de betekenis van de gestelde waarde en de betekenis van hun harmonie of disharmonie te omschrijven. Toch zou ik willen opmerken:

Wanneer je op aarde leeft, heb je vooral te maken met je stoffelijk bestaan. Je kunt de geest er natuurlijk bij halen en zelfs 't onderbewustzijn benaderen als een vijand, die pas verslagen is, wanneer alle bewustzijnswaarden voor de mens voortdurend toegankelijk zijn. Een mooi beeld, dat zelfs niet geheel onjuist is. Maar als mens moet je leven in een menselijke wereld.

Je moet als mens nu eenmaal leven in de tijd, wat betekent, dat de waarden van het ene ogenblik op het andere veranderen kunnen.

Het betekent, dat iets, wat vandaag goed voor jou is, morgen mogelijk al geheel fout zal zijn en omgekeerd. Het betekent, dat je steeds als mens moet leven in en met de menselijke wereld, werken moet met menselijke middelen en mogelijkheden, waar zeker de rede en het gevoel deel van uitmaken.

Indien bij al dit menselijk leven en streven het onderbewustzijn steeds meer toegankelijk voor je wordt, zo is dit mooi meegenomen. Maar dit onderbewustzijn, zowel als onze geest, zijn zaken, waarmee wij ons in feite pas dan doeltreffend bezig kunnen houden, wanneer de relatie tussen gevoel, rede en verstand zodanig is geworden, dat dezen als afzonderlijke waarden weg schijnen te vallen.

Ook wanneer een kortsluiting tussen gevoel en rede optreedt, zullen wij een beroep op het onderbewuste kunnen doen, daar de fout en de redenen daarvoor hierin in de meeste gevallen te vinden zijn.

Maar toch moet je op aarde niet al te veel alleen met je geest bezig zijn. De geest sprokkelt in uw leven heus wel alles bijeen, wat voor een beter besef van het leven en de erkenning van eigen relaties tussen ik en kosmos van belang is.

Houdt u zich op aarde alleen met de geest bezig, dan valt er voor haar niets bijeen te sprokkelen en zo komt u in onze wereld terecht, terwijl u zich reeds na korte tijd genoopt voelt naar de wereld terug te keren voor herhalingsoefeningen.

Iets wat niet zo interessant is, als het lijkt, wanneer u zich realiseert, dat daarbij weer luiers met of zonder plasgootje tepas kunnen komen, terwijl u daarna weer lange tijd door ouderen op uw vingers getikt zult worden, waarop u weer met onderwijs gekonfronteerd zult worden enz. enz., tot u uiteindelijk weer moogt gaan stemmen en weer niet weet, op wie, om uiteindelijk en na lange tijd weer als oude van dagen in het een of andere tehuis te moeten zwelgen in de herinneringen aan uw jonge jaren en langzaam maar zeker u weer op de overgang voor te bereiden.

Het lijkt mij beter, dit alles te voorkomen door je stoffelijke leven allereerst eens te aanvaarden, zoals het is. En dit betekent dan: je gevoelens en je verstand gebruiken, erkennen en beseffen en in je stoffelijke wereld steeds zo goed mogelijk gebruiken. Onderbewustzijn, de geest e.d. komen dan als vanzelf mede voldoende aan hun trekken.

Is dit u voldoende?

x Het is zo moeilijk te begrijpen, wat die geest feitelijk is. Ook wanneer je daarover leest, kom je er niet uit.

- Het is moeilijk duidelijk te zeggen, wat na de dood van uw ego blijft voortbestaan, dat ben ik met u eens. Wanneer ik een poging waag om de geest te omschrijven, zeg ik:

De geest is een kracht, die in zichzelf besloten is en zich ten aanzien van de buitenwereld gedraagt als een afgesloten krachtveld.

Dit maakt de zaak mogelijk niet veel duidelijker, maar drukt in ieder geval uit, dat een geest geheel niet stoffelijk is.

De geest heeft een eigen lijnenstelsel. Als vergelijk kunt u hierbij denken aan b.v. een magneet en een veld, dat kenbaar wordt gemaakt door ijzervijlsel.

Wanneer het ik in contact komt met iets of iemand anders, dan zal het proberen de inkomende waarden te greperen in overeenstemming met eigen veld - aan te passen aan eigen wezen dus. Blijkt dit niet mogelijk, dan is er ook geen herkenning mogelijk.

Blijken de velden van twee geesten te resoneren, wat betekent, dat zij altans voor een deel gelijk zijn en gelijke punten bezitten, dan kan er bovendien sprake zijn van inductie. Hierdoor is een overdracht van kracht, zowel als van kennis in grotere mate dan anders denkbaar is, mogelijk.

Is er een contact met een astrale of stoffelijke wereld, dan bestaat de neiging bij het ik alle erkenningen en contacten in overeenstemming met eigen veld en eigen straling te vormen.

Waar dit niet gelukt, blijft de geest zonder vermogen tot werkelijk contact. Maar zeker is, dat het dit veld is, dat in elke mens aanwezig is, dat dit veld met de daarin behouden kracht en patronen hetgeen is, dat blijft voortbestaan.

Nu weten wij wel, dat het veld, dat ik geest noem, gegenereerd wordt door de kern van het ik, die wij in onze terminologie met het woord ziel plegen aan te duiden.

Wij kiezen in dit geval voor de term ziel, omdat deze kern van een ik, zover wij dit maar na kunnen gaan, een direct deel schijnt te zijn van het goddelijke of de kosmische kracht, waaruit alles bestaat.

Het veld, dat wij geest noemen, kan echter van inhoud en aard veranderen. Er kunnen b.v. meer krachtlijnen in ontstaan, de veldsterkte kan veranderen, een eigen rotatie van en in dit veld kan veranderen enz.

Bij een geest, die bewuster is, blijken er steeds meer aanpassingsvermogen te bestaan. Het is voor het ik dan mogelijk zich zowel bij een ander snel fluctuerend ik aan te passen als ook in harmonie te komen met een traag fluctuerend ego. Dit alleen reeds door het beseffen, dat een dergelijke kracht buiten je actief is.

Dit betekent, dat je harmonie kunt bereiken met zeer veel verschillende waarden of sferen. Iemand, die nog niet veel bewustzijn heeft verworven heeft een eigen patroon, dat nog niet aangepast kan worden. Hierdoor kan dit ik alleen zaken beseffen en beantwoorden aan andere ego's, die gelijk zijn danwel een mogelijkheid bezitten, zich op de minderbewuste af te stemmen.

Hopelijk kunt u mij nog volgen. Ik geef toe, dat dit nogal ingewikkeld klinkt, maar dat heb je steeds weer, wanneer je probeert iets duidelijk te maken, wat in feite moeilijk onder woorden te brengen is.

Nu moet u zich het volgende voorstellen: Wanneer u leeft op aarde, is dit krachtveld, deze geest, een deel van uw wezen. Denk wat de invloed daarvan betreft maar aan de aura. Dit is wel niet geheel juist, maar geeft u ongeveer een idee van de werking en straling van dit veld.

Alles, wat u bent en doet in de stof, zal variaties tot stand kunnen brengen in het veld, dat wij geest noemen. Wat op zijn beurt impliceert, dat de aanpassingsmogelijkheden van dit krachtveld, deze geest, groter zal worden, naarmate er meer invloeden op worden uitgeoefend door de stof.

Wat ons de vraag openlaat, wat de wil dan is. De wil schijnt, zeker voor de geest, gebaseerd te zijn op de relatie tussen het geheel van de geest en de kern van het ik, de ziel.

Zover wij na kunnen gaan - want daarvan weten ook wij nog lang niet alles, - bevat die kern een soort ideaalbeeld, een soort patroon, dat alle mogelijke trillingen en sterkten, alle varianten, die het ik waar kan maken, of waarop het zal kunnen reageren, aanwezig zijn.

Wij zijn geneigd alle mogelijkheden, waarover wij beschikken, zoveel mogelijk te gebruiken en daardoor ons bewustzijn van deze kern zowel als ons bewust contact met alles, wat er rond ons bestaat, zoveel mogelijk uit te breiden.

De begeerte, meer te beleven, meer te kunnen reageren in overeenstemming met de mogelijkheden, die ons zijn ingelegd, vormt het verschijnsel, dat wij wil noemen. Willen is dus in feite een begeerte, die het handelen enz. mede bepaalt.

Om het bewustzijn van de geest te bepalen en te omschrijven is eveneens nogal moeilijk. Wij plegen te zeggen, dat het bewustzijn van een ik gelegen is in de structuur daarvan. Wat vergelijkend uitgedrukt dus neerkomt op een reeks van dichtheids- en potentiaalverschillen binnen het besloten veld, dat het geestelijke ik in feite is.

Ook al gaat het dus niet op dezelfde wijze als in de hersenen, toch kun je in die geest feiten, herinneringen en emoties verankeren en is een vergelijken met ontvangen impulsen steeds mogelijk, zodat de geest werkelijk kan "denken."

Wanneer mogelijkheden, ontwikkelingen enz. overdacht kunnen worden, zo is dit te danken aan het feit, dat een deel van de noodzakelijke gegevens in de geest reeds bestaat, terwijl alles, wat voor de geest mogelijk of kenbaar kan zijn, mede bepaald wordt door het patroon, dat in de ziel, de kern van het ik dus, aanwezig is.

Elke ervaring en gedachte draagt er voor de geest dan ook toe bij, dat het eigen ik beter beseft en gekend wordt. Want in al, wat beseft wordt, zal mede een deel van het eigen ik mede omschreven zijn.

Als geest ga je dus van de ene erkenning naar de andere, van de ene bewustwording naar de andere. Inkarneer je weer op aarde, dan blijft dit alles in de geest wel degelijk bestaan, ook al kan het worden uitgebreid. En ook, indien slechts een klein deel van de in de geest bestaande besefsmogelijkheden tijdens het stoffelijk leven geactiveerd worden en in het stoffelijke leven geuit worden.

Maar waar een deel van het ik in de stof tot uiting komt, betekent dit, dat je als mens met tegenstellingen wordt gekonfronteerd, waardoor je gevoelsleven eveneens beïnvloed wordt. De geest krijgt zo weer een juister besef en kan weer meer varianten op eigen inhoud leren herkennen en aanvaarden. Wat mogelijk ingewikkeld, maar in ieder geval juist is.

Dit komt neer op een toenemen van de mogelijkheden in eigen wezen, waardoor de mogelijkheid tot een harmonische aanpassing aan de kosmische werkelijkheid eveneens toeneemt.

Is dit u voldoende?

x Kun je, wanneer je overgaat, ook op een andere planeet terecht komen? Ik heb dit tenminste wel eens gehoord.

- Mogelijk is dit wel. Toch moet u nu niet gaan denken, dat sterven een soort vervangingsmiddel voor ruimtevaart is. Tussen uw sterven hier en een mogelijke inkarnatie op een andere wereld dan de aarde, zal altijd een periode van zuiver geestelijk bestaan liggen.

Maar het is onder omstandigheden mogelijk te inkarneren, dus één te worden met een stoffelijke vorm, op een andere planeet, mits op die planeet maar een levensvorm voorkomt, waarvan het bewustzijn en de gevoelswereld voldoende omvattend zijn om een voor u aanvaardbaar voertuig te vormen.

Vaak zal dit echter niet voorkomen. U moet wel beseffen, dat je gewend geraakt aan de menselijke vorm en de menselijke mogelijkheden, zoals die op aarde bestaan. Zolang je als geest nog niet het geheel van je menselijke mogelijkheden waar hebt kunnen maken, zul je geneigd zijn, de menselijke vorm op aarde als de beste, altans de voor u meest aanvaardbare te beschouwen. Wat betekent, dat je meestal in je inkarnaties wordt aangetrokken tot deze planeet en de daarop levende menselijke vormen.

Indien op aarde voor u geen stoffelijke mogelijkheden meer aanwezig zijn en u toch de noodzaak tot een leven in de stof ervaart, zult en kunt u op een andere planeet inkarneren.

Het is dus niet zo, dat er planeten zijn, waarop de geesten van alle mensen leven. Spoken kun je er mogelijk nog wel, maar niet in en met de stof leven als geest zonder lichaam.

Nu wil iemand weer weten, waarom je er dan wel zou kunnen spoken. Wel, een spook is in feite een voorstelling van het ik volgens aardse voorstellingen of normen, door een geest als bepalend voor eigen ik gehandhaafd en voorzien van een voertuig uit astrale stof.

Een dergelijke geest heeft vaak de behoefte om zich in die vorm ook ergens te manifesteren, omdat de kontakten met andere geesten, zo zij al voorkomen, van zeer beperkte aard plegen te zijn in zo een geval.

Elke stoffelijke wereld biedt je dan mogelijkheden, om je daar te manifesteren, ook al zal het spook van een mens gemeenlijk de voorkeur geven aan zijn oude wereld bij een zoeken naar uiting en kontakt.

Met de term mens moet ik overigens voorzichtig zijn. Want op elke bewoonde planeet waar een bewuste vorm leeft, beschouwt deze zichzelf als mens en in vele gevallen ook nog alle andere levensvormen als iets, wat minder is dan hijzelf, dus als niet geheel menselijk.

Elke geest, die blijft hangen in de tussenwereld, omdat hij te zeer gebonden is aan voorstellingen omtrent zichzelf en eigen levensmogelijkheden, loopt de kans in zijn bestaan een tijdlang als spook op te treden. Hoe dit ook gebeurt, het zal het spook er voornamelijk om gaan zichzelf te uiten en eventueel te laten gelden.

Wat hopelijk uw vraag voldoende beantwoordt.

Overigens jammer, he? Naar de maan gaan is op aarde voor een mens nog wel mogelijk, hetzij snel met raketten, zij het wat langzamer door socio-economische ontwikkelingen te volgen. Maar veel verder komt u voorlopig als mens nog niet. En nu zullen wij maar overgaan tot het volgende punt.

Hoe Wordt De Geest Onze Wereld

Gewaar ?

Wij kijken nog het meeste naar uw uitstraling. Voor sommige mensen zal dit een voordeel, voor anderen een nadeel zijn. Maar wij zien dus niet de vorm, maar wel de levenskracht, die daarin pulseert, de gedachtenprocessen, de gevoelsprocessen en de weerkaatsing van bepaalde lichamelijke processen.

Dit laatste betreft voornamelijk een waarnemen van temperaturen en omzettingsprocessen in dit lichaam. Waarbij wij dus ook lichamelijke afwijkingen wel degelijk kunnen waarnemen.

Op deze wijze kan een geest dus de mens zien. Kijk je als geest naar iets anders op aard, een bloem b.v., dan kijk je eveneens naar de uitstraling van die bloem. Het is voor een geest dus nogal moeilijk om, zonder hulpmiddelen als b.v. een tijdelijk in beslag genomen lichaam, de zaken op aarde te zien, zoals mensen die plegen waar te nemen.

Wij hebben zo even reeds over het wezen van de geest gesproken. Het zal u dan ook zonder meer duidelijk zijn, dat er heel grote verschillen zijn tussen een geest en de stoffelijke vorm met zijn zintuigen.

Daarbij komt, dat de zintuigelijke waarnemingen van een mens maar een klein deel van zijn stoffelijke werkelijkheid aan hem weergeven. Zo ziet een mens maar een zeer klein deel van de trillingen, die wij het kleurengamma kunnen noemen.

De geest zal het geheel van alle stralingen en weerkaatsingen ervaren, maar u zult b.v. stralen en werkingen in infrarood of ultraviolet niet konstatieren, tenzij u mechanische hulpmiddelen of filters gebruikt, om uw zintuigen tehulp te komen.

Dit betekent, dat een geest dus anders waarneemt en ook anders op vele stoffelijke zaken zal reageren dan een mens. Aan de andere kant heeft bijna elke geest, die zich daarmede bezig houdt, eens op aarde als mens geleefd. Dit betekent, dat die geest herinneringen bezit, die het mogelijk maken, eigen waarnemingen met vroegere menselijke waarnemingen en belevingen te associëren.

Een geest leert b.v. al snel, dat een bepaalde trilling in menselijke termen de kleur rood vertegenwoordigt en andere trillingen eveneens snel als blauw, zwart, of wit leren betitelen.

De geest kan dus voor zich hierdoor wel een beeld ontwerpen, dat niet al te ver afstaat van de menselijke waarneming. Hij zal b.v. kunnen zeggen: deze rozen zijn rood, die rozen zijn geel. Dit is een verschil in de weerkaatste trillingen. Dat het om rozen gaat, beseft de geest echter niet door het waarnemen van een vorm, maar door de levenskracht te zien, die

die bij de plant - of in veel mindere mate ook nog bij een afgesneden bloem - aanwezig is.

De levenskracht van planten, dieren enz. heeft specifieke kwaliteiten, die je als geest al snel zult leren vertalen in herinneringsbeelden.

Wanneer wij menselijke bezigheden waarnemen is het nog ingewikkelder: een mens straalt gedachten uit, zoals u weet. Het merendeel daarvan is voor ons wel op de een of andere wijze afleesbaar. Wij kunnen dus hierop reageren en met onze herinneringen weer in onszelf een voortstelling opbouwen, die de menselijke werkelijkheid nabij komt, zonder daarmee geheel identiek te zijn.

Gelijktijdig neem je dan ook de processen waar, die tot een bepaalde gedachte voeren en waarvan een mens zichzelf niet altijd bewust pleegt te zijn. Een geest neemt dit geheel in feite waar als een soort warreling in de uitstraling.

Het gevolg is, dat een geest, die bewust naar een actie van een mens kijkt, daarbij mede ziet, wat deze al dan niet bedoelt, wat hij werkelijk al dan niet bereikt en bovendien nog, hoe een medemens daarop reageert.

Het mag u een nogal moeilijke zaak lijken, maar in de praktijk komt het er op neer, dat je als een geest, die zich voor de aarde interesseert, een nogal juist en vooral interessant beeld krijgt van alles, wat er gebeurt.

Wanneer je b.v. naar een voetbalveld kijkt, zijn er vaak zeer verhelderende indrukken te ontvangen. Ik heb kort geleden een wedstrijd voor een deel gevolgd. Ik constateerde, dat een speler net naast kopte. Maar opvallend was hierbij voor mij, dat de man naar buiten toe wanhoop demonstreerde, in zich wel enig zelfverwijt voelde in de trant van: ik ben dom geweest, maar al snel een beeld opbracht, waarin hijzelf al het mogelijke gedaan had en de fout lag bij een ander, die - wanneer ik de termen juist hanteer - de bal "verkeerd" had voorgebracht".

Naar ik hoop wordt u hierdoor wel duidelijk, dat de waarneming van de geest op uw wereld gemeenlijk complexe indrukken oplevert, die nogal af plegen te wijken van de wijze, waarop u de dingen ziet en beleeft.

Maar op deze wijze kunnen wij in ieder geval uw wereld waarnemen en van onze waarnemingen vaak nog veel leren ook. Is dit voldoende?

x U zegt, elke geest heeft eens als mens geleefd. Het omgekeerde is ook waar: elke mens heeft eens in de geest geleefd. Waarom is het dan voor de meeste mensen zo moeilijk dit te weten, te beleven, te begrijpen?

- Schaakt u? U zit met schaken voor een moeilijk probleem. De partij staat op de klok. Opeens roept iemand u met het verzoek eens even te kijken, dat er buiten een zo leuk hondje loopt. Kijk nu toch eens.

Wat zegt u dan? U hoort het mogelijk geheel niet, omdat u te zeer in uw probleem verdiept bent, danwel u hoort het wel, maar kijkt niet en bent nog nijdig over de storing ook.

Wanneer u op aarde bent, dan speelt u eigenlijk zo iets als schaak met de kosmos. U bent dus problemen aan het oplossen. Wanneer u nu steeds en volledig besef zou hebben van uw voorgaand geestelijk bestaan en mogelijk ook nog van

daag rond u op geestelijk terrein afspeelt, zou hierdoor uw mogelijkheid, de problemen op te lossen, veel minder worden.

Daarom is er in het besef een grens ingebouwd bij de mens. Je kunt soms leren die grens te overschrijden. Men noemt dit gemeenlijk dan een inwijding. Maar voor de doorsnee mens is deze grens werkelijk noodzakelijk, omdat hij zonder deze niet naar behoren zijn stoffelijk bestaan zou kunnen beleven.

Een mens kan nu eenmaal niet een herinnering aan een geestelijk bestaan of vroegere inkarnaties gebruiken, wanneer hij zelfs zonder dit nog niet in staat is, de werkelijke problemen van zijn stoffelijke bestaan te overzien.

Stel u eens even voor, dat u in een vroegere inkarnatie een alchemist gifmenger geweest bent. In dit leven wordt u met een lastige buurman gekonfronteerd..... U zult er dan niet zo snel over nadenken, hoe u met die buurman tot een redelijke relatie komen kunt, ondanks alle tegenstellingen, ofschoon dit voor uwe bewustwording van groot belang zou kunnen zijn. Zelfs aan de vraag, of u die andere mogelijk zo kunt overonderen, dat u voorlopig geen last met hem hebt, gaat u voorbij. U denkt in termen van arseen en bezweringen, zaken, die bij gebruik in uw dagen niet alleen geen nieuwe ervaring op zouden leveren op zich, maar bovendien nog levensgevaarlijk zouden kunnen worden.

Kortom: afgeleid door zaken uit het verleden en mogelijkheden, die voor een geest wel, maar voor een mens niet of slechts in beperkte mate bestaan, zult u verzuimen de mogelijkheden en nieuwe ervaringen na te streven, die nu voor u als mens wel degelijk mogelijk zijn.

In de werelden van de geest is de gedachte superieur. Wanneer u denkt: het is licht, dan is het voor u ook licht. Denkt u, dat het donker is, dan bevindt u zich ook werkelijk volgens eigen besef in het duister. Denk je, dat iets er is, dan bestaat het voor je, denk je, dat het er niet is, dan ben je het ook meteen kwijt.

Maar een lastige buurman raak je niet kwijt door hardnekkig bij jezelf te herhalen: Hij is er niet, hij is er niet, hij is er niet Bovendien loopt u het gevaar, dat u in deze poging gedachtenkracht te gebruiken om een konflikt op te lossen, zozeer verdiept raakt, dat u al een dreun te pakken hebt, voor u beseft, dat buur er toch heus nog is.

M.a.w.: u zoudt bij behoudt van alle herinneringen er te zeer toe geneigd zijn, uw kennis en reacties van andere levens en werelden in dit leven toe te passen, waardoor u vele ervaringen zoudt missen, die voor u nu van belang zijn en andere ervaringen zoudt moeten ondergaan, die mogelijk voor uw bewustwording weinig, maar voor uw stoffelijke levensmogelijkheden zeer veel betekenen.

Zoals u bekend, zal over het algemeen bij de geboorte alle kennis van vroeger bestaan geheel of grotendeels verdrongen worden als gevolg van het z.g. geboortetrauma. Het is maar goed, dat op deze wijze een grens wordt gesteld. Want als geest heb je de neiging veel van je vroegere ervaringen in de worden de vrucht vast te leggen.

Dank zijn de krampen, de schok, de verandering van milieu en lichamelijk functioneren, overheersen de stoffelijke

prikkels je zozeer, dat in de hersenen alle vastgelegde ervaringen en een groot deel van de kennis naar de achtergrond van het besef wordt verwezen. Zij blijven gemeenlijk echter wel deel uitmaken van uw onderbewustzijn.

Voldoende?

x Helderzienden zien soms het astraal van een medemens en zien daar dan ook de emoties in. Zien zij op een dergelijke ogenblik eigenlijk zoals een geest?

- Wanneer een helderziende de uitstraling van een medemens waarneemt, is er alleen sprake van een verschuiving van zijn waarnemingsscal. Zo iemand neemt dus delen van de straling, waar die b.v. ultraviolet of waarschijnlijk nog infrarood zijn.

Aangenomen, dat zo iemand werkelijk de gehele uitstraling zal kunnen zien, dan zal hij daarnaast nog steeds die mens stoffelijk zien en dus ook naar diens gestalte blijven kijken.

Hij ziet daarbij niet de samenhangen, zoals die in de menselijke gestalte wel degelijk aanwezig zijn, maar alleen de pieken, die buiten het stoffelijk voertuig nog kenbaar zijn. Bij pogingen tot interpretatie van het waargenomene zal de helderziende ook nog steeds worden beïnvloed door zijn waarneming van de stofmens.

Dit laatste nu ontbeert de geest, die alleen door de uitstralingen zelf beïnvloed wordt. De helderziende zal dus wel sommige dingen waarnemen, zoals dit ook voor een geest mogelijk is, maar ontbeert toch het besef van het samenspel in de kern van die mens en dit is voor de geest juist het belangrijkste, wanneer deze de verschijnselen wil interpreteren, die ook in de aura zichtbaar zijn.

x Is dit ook het geval in uitgetreden toestand?

- In uitgetreden toestand neem je waar als een geest. Maar je vertaalt 't geheel van je waarnemingen middels hersenassociaties in termen van menselijke redelijkheid en menselijke voorstellingen.

Dit betekent, dat hetgeen je terugbrengt van de uittreding, maar een deel van de gehele ervaring is, terwijl dat, wat je wel terugbrengt, bovendien vervormd wordt, daar alle niet ook normaal waarneembare zaken worden omgevormd door er begrippen aan te verbinden, die je in de stof kent.

De herinnering aan een uittreding bevat us wel een analogie met de feiten, maar vormt daarvan geen directe weergave.

Geeft u mij dan nu nog maar even uw vierde onderwerp.

Tuinieren In De Sferen

- - - - -

Een moeilijk gesteld onderwerp. Heel wat mensen zullen bij deze formulering zich af gaan vragen, waar geesten dan wel goede mest vandaan halen, niet beseffende, dat geesten zelfs dergelijke zaken alleen maar behoeven te denken.

Wanneer je zou tuinieren in de sferen, zou dit betekenen, dat je een harmonie probeert op te bouwen met verschillende

vormen van levenskracht. Dat is n.l. de enige wijze, waarop iets, wat op tuinieren in de sferen lijkt, omschreven kan worden.

Je kunt je dit dan verder voorstellen op zomerlandmanier, dus : ik heb een tuintje met mooie tulpen ... Of " ik heb mooie stamrozen" enz. Maar dit is dan op zijn best een gebrekkige vertaling van de feiten.

In zomerland is men gewend, nog allerhande stoffelijke vormbeelden te hanteren. Daardoor heb je daar voor je gevoel nog wel met werkelijke bloemen te maken. In feite heb je eerder te maken met een besef: Ook een plant heeft een soort ikbesef, ook al is dit uit de aard der zaak veel beperkter dan het uwe.

Indien dit besef nu op harmonische wijze kan worden afgelezen, is het mogelijk aan alle waarden, die er in liggen volgens eigen besef te beantwoorden. Een mens, die dit op aarde spontaan bezit, heeft - zoals men pleegt te zeggen - 'n. groene duim.

Indien een aantal mensen te samen op deze wijze met de natuur en vooral met een aantal gewassen in die natuur harmonisch zijn, kunnen zij - mits zij beseffen wat er aan de hand is, door die harmonie de levenskracht van de gewassen aanmerkelijk versterken.

Zou je in de geest op deze wijze ingesteld zijn, dan gebeurt het volgende: Het besef van een plant, gering als het is, wordt voor een groot deel bepaald door eigen vorm en voedingsbesef. En wat meer is, de plant beseft zichzelf daarin altijd weer in zijn mooiste, in zijn meest volledige vorm.

Dit besef wordt afgelezen en je meent de plant te zien. Is het een wonder, dat een geest, die dit alles niet beseft, zal uitroepen: zo een mooie tulp heb ik op aarde nog nooit gezien? Maar concentratie op de planten en hun schoonheid is hierbij wel van groot belang. Want wanneer je aan de eenmaal bestaande harmonie verder geen aandacht meer schenkt, verdwijnt zij op de duur weer, omdat de plant deze vanuit zichzelf niet in stand zou kunnen houden, zelfs indien zij de wens daartoe zou kunnen bezitten.

Wat u tuinieren in de sferen noemt, komt dus neer, zeker in vele lagere lichtsferen, op een erkennen van een harmonie met andere levensvormen. Dit kan ook bestaan t.a.v. dieren. Maar een dier zal in zijn beseffen eveneens niet uitgaan van zijn werkelijke stoffelijke verschijningsvorm, maar van de optimale mogelijkheid, zoals die genetisch en volgens ras aanwezig is of was.

Instelling op mogelijkheden, waarbij het ik en de eigenschappen centraal staan, is nu eenmaal de kern van alle dierlijk beseffen, zover je als mens daarin geheel delen kunt.

Dus zijn er in de sferen altijd weer vogels, die veel mooier zijn, dan je die ooit op aarde hebt gezien en zijn er dieren, die allen mooier en eleganter zijn dan op aarde denkbaar is.

U kunt bijwijze van spreken in zomerland uw oude mops-hondje weer ontmoeten. U weet dan, dat het " uw" hondje is, maar het is niet meer zo overeten vet en vadsig, als het altijd

op aarde placht te zijn, maar bezit een eigen jeugd en schoonheid.

Uitgaande van dit alles is het dus wel mogelijk, voor jezelf in de sferen een tuin op te bouwen met vele mooie planten en bloemen. Voorwaarde is, dat je een harmonie en schoonheidsgevoel bezit, waarin planten deel kunnen hebben. De wederkerige erkenning mondt dan uit in een meer algemeen te beseffen geheel, zodat je in feite ook voor allen, die met jou in harmonie kunnen zijn, de tuin hebt doen ontstaan.

Indien, zoals vaak gebeurt, degenen, die de harmonie delen, daaraan weer eigen harmonische krachten en schoonheidsbesef toevoegen, zo omvat die tuin op de duur zelfs vormen, die voor uw besef tot dan toe niet bestonden of mogelijk zelfs niet op aarde voorkwamen, maar door dit delen van el-kanders besef voor uw bewustzijn aan de tuin toegevoegd worden en daarvan deel uit blijven maken, zolang u op harmonische wijze op de daarin tot uiting komende krachten reageert.

Mogelijk beseft u nu ook beter, hoe het mogelijk is, dat vele entiteiten te samen parken en tuinen kunnen scheppen, bergen kunnen doen ontstaan in hun besefwereld en zelfs steden en dorpen kunnen doen ontstaan, die voor elk van hen wel enkele bekende waarden omvatten, maar als geheel voor allen steeds weer nieuwe verrassingen en schoonheidsbelevingen mogelijk maken.

Het is altijd zeer waarschijnlijk, dat bij de opbouw en instandhouding van dergelijke gedachtenbeelden ook vele entiteiten van lagere levensvormen betrokken zijn. Want in de sferen kun je ook wel degelijk minder geliefde levensvormen als b.v. mieren tegenkomen, zeker indien zij behoren tot b.v. de voorstelling van een werkelijk mooi bos bij meerdere entiteiten, die te samen met anderen het landschap a.h.w. vormen en instand houden. Ook slakken zijn in de sferen aan te treffen, zoals de meeste andere dierlijke vormen, allen in een ideaalbeeld kenbaar. Alleen vlooien heb, altans ik, nog nooit in een van de lichtere sferen aangetroffen. Mogelijk is er tussen de mens en deze levensvorm maar heel moeilijk een voldoende harmonie bereikbaar.

Zeker is echter, dat, zo men deze insecten al in de sferen zou aantreffen, ook dezen in al hun schoonheid, kracht en vaardigheid kenbaar zouden zijn en dus niet alleen als lastige parasieten beleefbaar zouden zijn.

Ik vertel u dit alles nu wel, maar maak u gelijktijdig duidelijk, dat een werkelijk tuinieren in de sferen niet echt kan bestaan. Tuinieren betekent immers: grond bewerken, gewassen planten en weghalen - wat heel iets anders is dan een gedachtenproces. Ten hoogste kan een entiteit spelen, dat hij of zij tuiniert door hiervan een beeld in zijn eigen denken op te bouwen.

Ook zal u duidelijk zijn, dat men, dank zij het worden van gedachten, in de sferen wel degelijk iets tot stand kan brengen, wat je tuin zou kunnen noemen. Het is duidelijk, dat dit alleen voor zal komen in die sferen, waarin vormen nog zo belangrijk zijn voor hen, die daar leven, dat zij in feite te samen een soort geïdealiseerd beeld van de aarde in stand houden.

Kortom, voor uzelf kunt u in die sferen wel degelijk stellen, dat u tuiniert, mits u daaronder niet meer een proces verstaat, waarbij sproeien, bemesten enz. van planten bepalend is voor het bereikte resultaat., Het gaat om het vinden van een juiste harmonie met de levenskernen van lagere soorten, harmonie met het bewustzijn van hogere levenssoorten. Het resultaat is daarbij voor u voornamelijk afhankelijk van een voortdurend beseffen van de door deze levensvormen uitgestraalde ikbeelden.

Is dit voldoende?

x - Geldt dit ook voor muziek?

- Dit geldt in zekere zin ook voor muziek. Mogelijk hebt u wel eens te maken gehad met een musicus, die u zei: Wanneer ik die muziek van het blad nalees en mij voorstel, klinkt zij altijd met een perfectie, die ikzelf nooit benaderen kan.

Maar indien nu het instrument eens weg zou vallen en u met uw gedachten de plaats in kunt nemen van het op aarde gebruikelijke besef van omzetten van het denkbeeld, middels technische middelen en vaardige handelingen, dan is die perfectie opeens wel te bereiken.

Wanneer je wilt komponeren, wil je met tonen iets zeggen, weergeven, uiten. Maar dat is vaak heel erg moeilijk, omdat dit melodisch en ritmisch juist dient te geschieden, een tema afgestemd moet zijn op instrumentale mogelijkheden enz.

Wanneer aanvoelen en denken de plaats in kunnen nemen van alle instrumenten en alle technische vaardigheid, dan is het mogelijk elke kompositie als klankenreeks zonder meer te beleven en zelfs anderen te doen beleven zonder enige beperking anders dan die van onderlinge harmonie tussen allen, die " luisteren ".

Kortom: ook hier is een perfectie normaal, die op aarde niet eens haalbaar is, daar je elke klank en toon in het geheel kunt injecteren en verwerken, zoals dit in je opkomt. Je hoeft je niet meer af te vragen, hoe iets instrumentaal doenlijk is of niet. Je stelt eenvoudig in jezelf: Zo klinkt het en de anderen die met je harmonisch zijn, beleven en horen het.

Wanneer je in de geest wilt zingen, heb je geen stembanden, die je beperken, geen ademhalingstechniek, waar je mogelijk op aarde zo vaak worstelde. Je hoeft alleen maar te denken, dat je zo zingt, zo iets uitdrukt en anderen kunnen dit aflezen en " aanhoren".

En mogelijk wil die ander dan meezingen. Hij leest u af en past zich aan op een wijze, waardoor je de beste close harmonie verkrijgt zonder enige moeite.

Dat is het wonderlijke van muziek in de sferen. Zij is eveneens gebaseerd op een harmonie van denken en beseffen, een gedachtenstructuur, waarin meerdere entiteiten elkander, indien zij wensen, kunnen aanvullen.

In sferen als zomerlad komt het daarom vaak voor, dat je " een koor ziet zingen", of een " orkest ziet spelen". Wat dan in feite alleen maar de voorstelling betekent, die de betrokkenen hebben van het harmonisch samenwerken, dat zij in feite tot stand brengen.

Maar zelfs wanneer zij alle soorten instrumenten schijnen

te bespelen, denken wij in feite dit alleen maar. Vandaar, dat zij over zoveel meer kunde, vaardigheden, mogelijkheden beschikken, dan op aarde denkbaar is.

Het is zelfs mogelijk, dat men in harmonie komt met een beroemde komponist van vroeger, zeg van Beethoven. Deze draagt bepaalde beelden van zijn vroegere komposities nog in zich en wanneer u daarnaarzoudt vragen, krijgt u als antwoord het ideaal beeld van b.v. een negende te horen, zoals de komponist zich deze droomde, voor hij deze neerschreef. Wat een stralende schoonheid betekent, die op aarde nooit te bereiken is.

Wat naar ik hoop voldoende is.

x Waarom zeggen sommige geesten wel, dat er reïnkarnatie bestaat en anderen dat deze niet bestaat?

- Omdat entiteiten geneigd zijn zich te konformereren, aan hetgeen zij op aarde waren en achten en eerst langzaamaan andere aarheden en denkbeelden zover kunnen opnemen, dat zij dezen ook weer geven.

Mensen denken vaak : wanneer je doodgaat, weet je opeens alles. Maar dat had u gedacht. Een heilsoldaat zal zich nog ~~jange tijd~~ als zodanig blijven uiten en dit zal ook voor u gelden na uw overgang. Eerst langzaamaan leer je wat vrijer je bestaan beseffen en je, wanneer je dan nog wilt doorkomen, ook vrijer en in feite ook wat eerlijker te uiten. Wat w , naar ik hoop, voldoende zal zijn.

Ik heb nu voor u vier onderwerpen behandeld, die in feite eerder vragen waren. Elk van die punten had ik veel verder uit kunnen bouwen, maar beperkte mij bewust tot de essentie. Hierdoor is ondanks alles een eenheid ontstaan, handelend over het leven in de geest.

Het zal u duidelijk zijn geworden, dat elke voorstelling, die een mens zich van het hiernamaals maakt op grond van menselijke voorstellingen, in wezen onjuist moet zijn. Alles, wat wij over onze werkelijkheid proberen u mede te delen, kunnen wij alleen met vele voorbeelden en in analogiën uitdrukken.

Zeker is het volgende: wanneer je, hoe dan ook, tot een aanvaarding bent gekomen, van hetgeen je zelf bent en geen eisen meer stelt aan de kosmos, maar ten hoogste aan jezelf, zul je altijd weer leven in een wereld, waarin je gelukkiger kunt zijn, dan je nu bent. Ook wanneer dit geluk mogelijk op een heel andere wijze tot uitdrukking komt, dan u zich nu kunt voorstellen.

Wannerr deze les getrokken wordt uit alles, wat ik u heb gebracht, hebben wij een vruchtbaar uur te samen doorgebracht.

Goeden avond.

(aanmerkelijk bekort)

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

U hebt geen onderwerp? Laat ons dan maar spreken over de eigenaardigheden van het menselijke leven. Ik heb b.v. iemand gekend, die bijna failliet was. Hij is toen maar begrafenisondernemer geworden en kwam er weer helemaal bovenop door anderen er onder te stoppen.

Zoals ik iemand heb gekend, die meende alles te weten, maar die geen gehoor kon vinden. Nu is hij een succesvol politicus. Want u leeft in een vreemde wereld. Hij kan vaak zijn ei niet kwijt, maar vindt wel gehoor voor al zijn wijsheid.

De mensen maken zich beelden over alles, wat volgens hen zou moeten kunnen bestaan. Waarop zij uitvoerig spreken over alles, wat zij zouden moeten doen en kunnen doen, om vervolgens iets anders te doen en te zeggen, dat zij nu al het mogelijke gedaan hebben.

Ja, wanneer je de mensen hoort praten, zijn het allemaal padvindders. bereid elk karwei op te knappen, tot het werkelijk komt. En toch hoor je hen steeds weer vragen, hoe zij geestelijk wat hoger op kunnen komen - waarop ik mij afvraag, waar zij feitelijk heen willen. Want geestelijk hoger op komt er bij velen vooral op neer, dat zij geestelijk hoger willen staan dan een ander. En wanneer zij soms werkelijk geestelijk wat hoogstaander zijn geworden, kijken zij naar beneden om te zien, waar die anderen wel blijven, want zijn zijn lekker voor. En daarbij worden zij duizelig en liggen meteen weer achteraan in de race. Werkelijk geestelijk klimmen is vooral een kwestie van " doe wel en zie vooral niet om."

O, zeker, heel wat mensen doen ook in uw tijd nog graag wel, vooral wanneer het voor de belastingen aftrekbaar is. Maar is dat nog wel weldoen? Hier betaalt een ander in feite de rekening.

Wanneer je geestelijk wat verder wilt komen, moet je er altijd weer zwaar voor betalen, zelf en zonder aarzelen. Want geestelijk verdergaan betekent vooral steeds weer innerlijke strijd, afstand doen. Zonder dit kom je niet verder.

Elk geestelijk verdergaan betekent ook een konflikt met alles, wat geweest is. Vooruitgang is gebaseerd op een voortdurend weer herboren worden van het oude, dat onder pijnen sterft om zichzelf te hervinden in een nieuwe en meer lichtende gedaante.

Wanneer je denkt, dat je het gemaakt hebt, zul je ontdekken, dat je opeens niet meer verder kunt, zonder alles op te offeren. Doe je dit niet, dan word je als mens steeds weer het slachtoffer van de omstandigheden, waaronder je leeft. En het meest word je nog de gevangene van alles, wat je steeds weer van anderen pleegt te eisen.

Leef in de actualiteit. Want slechts degene, die in het heden leeft, kan in de toekomst bewuster zijn. Bewustwording vloeit voort uit het steeds weer zo bewust mogelijk beleven van het heden met een besef van een toekomst, zoals die in het heden vorm schijnt te krijgen, zodat je een richtlijn kunt vinden voor je bestrevingen. Vaak moet je iets van je eigenwaarde opofferen, want contact is een van de meest belangrijke zaken in het gehele bestaan. Waar wij vereenzamen, ons isoleren van de werkelijkheid en anderen, komen wij niet verder. En altijd zijn bij gebrek aan werkelijk contact niet alleen de anderen, maar ook wij zelve schuldig. Wat weer betekent, dat je veel van je gevoel van eigenwaarde moet kunnen offeren, om steeds verder te komen in de bewustwording.

Goeden avond.

(zeer sterk bekort)

d.d. 26 mei 1978

-0-0-0-0-0-

- 674 -